

تعیین آستانه تحمل به شوری در دو رقم کلزا (*Brassica napus L.*)
Determination of salinity tolerance threshold in two rapeseed (*Brassica napus L.*)
cultivars

مریم شهبازی^۱، علیرضا کیانی^۲ و سامیه رئیسی^۳

چکیده

شهبازی، م.، ع. کیانی و س. رئیسی. ۱۳۹۰. تعیین آستانه تحمل به شوری در دو رقم کلزا (*Brassica napus L.*). مجله علوم زراعی ایران. ۱۳(۱) ۳۱-۱۸.

این آزمایش به منظور تعیین آستانه خسارت شوری بر کیفیت و کمیت محصول دو رقم تجاری کلزا (طلایه و استقلال) در شرایط نیمه کنترل شده مزرعه‌ای در استان گلستان به اجرا گذاشته شد. آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در محیط‌هایی با شوری آب آبیاری در شش سطح (۶، ۴، ۲، ۱، ۰، ۱۴ دسی زیمنس بر متر) و آب شهر به عنوان شاهد به مدت دو سال زراعی (۱۳۷۷-۲۸) انجام شد. نتایج آزمایش نشان داد که شوری موجب کاهش معنی‌دار عملکرد و شاخص برداشت ارقام کلزا در هر دو سال گردید. در هر دو سال اگرچه رقم استقلال در همه تیمارها بطور معنی‌داری از عملکرد و شاخص برداشت بالاتری برخوردار بود، ولی درصد کاهش عملکرد آن در تیمارهای شوری بیش از رقم طلایه بوده است. تیمارهای شوری موجب کاهش معنی‌دار تعداد شاخه زایا، اجزای عملکرد، محتوای نسبی آب برگ، پایداری غشاء، نسبت پتانسیم به سدیم و افزایش معنی‌دار میزان کلسیم برگ گردید. شوری بر میزان پتانسیم بخش هوایی گیاه اثری نداشت و بنظر می‌رسد که ضدیتی برای جذب سدیم و پتانسیم در کلزا وجود ندارد. نتایج این آزمایش، بین میزان تحمل نسبی ارقام کلزا به شوری با نسبت پتانسیم به سدیم در برگ همبستگی مثبت و معنی‌دار و با میزان سدیم برگ همبستگی منفی و معنی‌داری را نشان داد. بر اساس میزان عملکرد ارقام کلزا در دو سال آزمایش، آستانه کاهش عملکرد در دو رقم طلایه و استقلال ۴/۸ دسی زیمنس بر متر با شیب کاهش عملکرد بترتیب ۸/۸ و ۱۰/۴ درصد بدست آمد. براساس نتایج بدست آمده، این دو رقم کلزا در تقسیم بندی ماس و هوفمان در گروه گیاهان نسبتاً منحصراً به شوری قرار می‌گیرند.

واژه‌های کلیدی: آستانه خسارت، شوری، کلزا، عملکرد دانه و نسبت پتانسیم به سدیم.

تاریخ دریافت: ۸/۳/۱۱ تاریخ پذیرش: ۸/۸/۱۳

۱- عضو هیأت علمی پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران (مکاتبه کننده) (پست الکترونیک: mmshahbazi@yahoo.com)

۲- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گلستان

۳- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گلستان

مقدمه

شوری قرار نگرفت. همچنین در این آزمایش شوری موجب کاهش کلیه صفات رویشی گردید، ولی ارقام مورد بررسی از نظر واکنش به شوری تفاوتی نداشتند. در نهایت در یک آزمایش مقدماتی یکساله در کرت های آزمایشی (سیستم شبه لایسیمتری)، آستانه کاهش عملکرد ارقام مورد بررسی حدود ۵-۷ دسی زیمنس بر متر شوری خاک تعیین شد (Shahbazi et al., 2000).

شوری خاک ظهور برگ ها و تشکیل اولین میان گره ها در کلزا را به تأخیر انداخته و استقرار و درصد سبز گیاه را کاهش می دهد. تنش شوری در مراحل بعدی رشد، موجب کاهش ارتفاع بوته، تعداد خورجین و تعداد دانه ها می شود (Boem et al., 1994). شوری به واسطه اثرات اسمزی (با تأثیر بر دستری ریشه به آب)، سمیت ویژه یونی و تداخل جذب یونهای ضروری، موجب کاهش رشد گیاهان می شود. کاهش رشد گونه های مختلف *Brassica* در اثر تنش شوری نتیجه اثرات سمیت یونی، تغذیه ناکافی و تغییر در روابط آبی گیاه می باشد (Huang and Redmann, 1995). سازو کار های فیزیولوژیکی تحمل به شوری از جمله اثر شوری بر غلظت یون ها در داخل گیاه، گزینش Na^+ - K^+ و نقش پرولین به عنوان پاسخی به شوری یا بهبود تحمل به شوری بین گونه ای و درون گونه ای در *Brassica*، و نیز اثرات مفید کلسیم در کاهش اثرات شوری در آزمایش های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است (Madan et al., 1994; Rameeh et al., 2004; Bandeh-Hagh et al., 2008)، ولی هنوز تناقضات و ابهامات بسیاری در این زمینه وجود دارد. شوری موجب تجمع مقدار زیادی سدیم، کلر و منیزیم و کاهش میزان کلسیم در کلزا می شود. در مورد نقش تنظیمی کلسیم در بهبود رشد گونه های مختلف این جنس در شرایط شور بر حسب تفاوت ارقام از نظر واکنش به کلسیم و سدیم، گزارشات متفاوتی وجود دارد (He and Cramer, 1992; Huang and Redmann, 1995; Rameeh et al., 2004). بنظر می رسد که کلسیم با

کلزا (*Brassica napus* L.) از گیاهان تیره شب بو، یک گیاه نیمه متحمل به شوری محسوب می شود و از این نظر تا حدی مشابه گندم است (Adolph, 1980). در بین گونه های مختلف جنس *Brassica*، گونه *Brassica napus*، *B. juncea* و *B. campestris* در مقایسه با *B. nigra* دو گونه دیگر دارای تحمل به شوری بالاتری است (Boem et al., 1994). جنبه های مختلف واکنش کلزا به شوری و تأثیر شوری بر رشد رویشی و زایشی آن، در شرایط مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. گزارش شده است که شوری ۱۲ دسی زیمنس بر متر (کلرور سدیم و آب دریا) باعث حدود ۵۰ درصد کاهش ماده خشک کل گیاه *B. napus* می شود (He and Cramer, 1992; Huang and Redmann, 1995). در یک آزمایش گلستانی شوری خاک ۱۱/۵ دسی زیمنس بر متر موجب ۹۷ درصد کاهش ماده خشک در این گونه گردید که بنظر می رسد کاهش شدید در آزمایش آخیر مربوط به اعمال زودتر تیمار شوری و اجرای آزمایش در شرایط خاک بوده است (Kotuby-Amacher et al., 1997). در مورد آستانه تحمل به شوری کلزا به دلیل تنویر ژنتیکی ارقام و شرایط آزمایشات موردنظر، تناقضاتی در گزارشات دیده می شود (Adolph, 1980; Francois, 1994; Kotuby-Amacher et al., 1997; Shahbazi et al., 2000).

شهبازی (Shahbazi, 2000) در یک آزمایش مقدماتی، اثرات شوری را بر مراحل مختلف رشد و نموی ارقام کلزا که در آزمایشات مزرعه ای قبلی در اراضی شور استان گلستان نسبت به سایر ارقام برتری نسبی داشته اند، مورد مطالعه قرار داد. نتایج این آزمایش نشان داد که شوری ۱۴ دسی زیمنس بر متر و شوری های بیشتر موجب کاهش معنی دار رشد دانه رست های آنها گردید، اگر چه درصد جوانه زنی بذر های کلزا تا تیمار ۱۶ دسی زیمنس بر متر تحت تأثیر

مناسب (آب شهر با هدایت الکتریکی ۰/۷ دسی زیمنس بر متر به عنوان شاهد) بر روی دو رقم کلزا (طلایه و استقلال) در سه تکرار انجام شد. شوری آب آبیاری مربوط به هر تیمار با استفاده از آب سور (آب زه کش مزروعه نمونه ارتش) و تهیه نسبت های مورد نظر از آن با آب شهر تأمین شد. کود های مورد نیاز پس از تجزیه شیمیایی خاک، در دو مرحله قبل از کاشت و سرک به خاک اضافه شدند. کشت بذر ارقام کلزا در سال اول در تاریخ اول آذر و در سال دوم در ۲۱ آبان ماه انجام گردید. در سال دوم قبل از کاشت و به منظور سهولت در جوانهزنی و استقرار اولیه گیاه، آبشویی لازم خاک، انجام گرفت. در هر تکرار ۶ خط ۰/۸ متری از هر رقم و فاصله خطوط ۱۵ سانتی متر و فاصله بوته ها در هر خط ۷ سانتی متر در نظر گرفته شد. تیمار آب سور حدود ۶ هفته پس از کاشت و در مرحله ۴ برگی بوته ها بر روی آنها اعمال شد. آبیاری کرت ها بر اساس میزان کمبود رطوبت خاک و به صورت هفتگی انجام می شد. حوضچه ها پس از شروع تیمارهای آبیاری و در طول مراحل بعدی تا پایان آزمایش به منظور ممانعت از ورود نزولات آسمانی در روزهای غیر آفتابی با پوشش پلاستیکی پوشانده شدند. حدود ۱۲ و ۱۸ هفته پس از اعمال تیمارهای آبیاری، نمونه هایی از اعماق صفر تا ۳۰ و ۳۰ تا ۶۰ سانتیمتر از خاک حوضچه ها تهیه شد. برای تیمارهای آب آبیاری میانگین ۰/۷ دسی زیمنس بر متر، میانگین ۰/۸، ۰/۶، ۱۰، ۱۲، ۱۴ دسی زیمنس بر متر، میانگین ۰/۸ شوری خاک برای مجموع دو عمق در پایان دو سال به ترتیب ۱/۲، ۴/۸، ۵/۷، ۷/۲ و ۹/۶ دسی زیمنس بر متر بدست آمد که در قسمت نتایج، شوری آب آبیاری و شوری در خاک با هم ارائه می شوند.

مراحل فنلوزیک گیاه شامل تاریخ شروع و خاتمه گلدهی و رسیدگی برای هر رقم در هر تیمار ثبت گردید. در هفته اول شروع گلدهی، میزان سدیم و پتاسیم (با استفاده از فلیم فتوسیتر Corning, UK) و میزان کلر (با استفاده از دستگاه

تعديل سمیت یونی و به واسطه شرکت در سنتر دیواره سلوالی، بصورت غیر مستقیم بر روابط آبی گیاه کلزا تأثیر می گذارد (Huang and Redmann, 1995). مطالعات ژنتیکی در کلزا از نظر واکنش به شوری، تغییرات ژنتیکی و اپی ژنتیکی زیادی در این گیاه را نشان داده که این تغییرات بر یک سازوکار سازگاری به اثرات شوری در این گیاه دلالت دارد (Lu et al., 2007).

ارزش جهانی روغن کلزا در تغذیه و توسعه اخیر کشت کلزا در کشور، پژوهش بیشتری در زمینه سازگاری این گیاه را طلب می کند. با توجه به تحمل نسبی کلزا به شوری از یک سو وجود سطحی بالغ بر ۲۳-۱۶ میلیون هکتار خاکهای سور و قلیابی در مناطق خشک و نیمه خشک کشور (Siadat, 1997) از سوی دیگر، ضرورت پژوهش در زمینه تعیین میزان تحمل به شوری ارقام این گیاه، ارزیابی آنها در کشور را دوچندان می سازد. در این آزمایش آستانه تحمل به شوری در دو رقم تجاری کلزا که دارای خصوصیات مطلوب زراعی می باشند، مورد ارزیابی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش بر روی ارقام دو صفر استقلال و طایه و در داخل کرت های آزمایشی مزروعه ای (Rana, 1986) در محل مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گلستان واقع در شهرستان گرگان با طول شرقی ۵۴ درجه و ۲۷ دقیقه و ۴۱ ثانیه و عرض شمالی ۳۶ درجه و ۵۰ دقیقه و ۴۱ ثانیه انجام شد. این کرت ها حوضچه های سیمانی به ابعاد $3 \times 1/8 \times 1/8$ متر به عمق یک متر مجهز به زهکش شب دار (سیستم شبه لایسیمتری) بودند. اجرای آزمایش در سال های زراعی ۱۳۷۶-۷۷ و ۱۳۷۷-۷۸ در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در محیط های مختلف با شوری آب آبیاری در سطوح ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴ دسی زیمنس بر متر و آب با کیفیت

آماری ضرایب بدست آمده محاسبه شد. نمودار رگرسیونی خطی و برازش عملکرد دانه در شوری‌های مختلف نیز براساس روش وان گنوختن و هوفمان (Van-Genuchten and Hoffman, 1984) ترسیم شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SPSS و SAS انجام شد و مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام گرفت.

نتایج و بحث

در زمان شروع تیمار آبیاری با آب شور، گیاهان در همه کرت‌ها از نظر ارتفاع و تعداد برگ تقریباً مشابه بودند. پس از اعمال تیمارهای شوری، مشخصات گیاهی و شاخص‌های فیزیولوژیکی اندازه گیری شدند. رقم استقلال در تمام مقادیر شوری آب آبیاری حدود ۹ روز زودتر از طلایه وارد مرحله گلدهی شد و ۷ تا ۱۳ روز (به ترتیب تیمارها) زودتر از آن وارد مرحله رسیدگی شد. شوری موجب تسریع حدود ۵ روز در گلدهی در هر دو رقم و نیز ۸/۵ و ۱۴/۶ روز تسریع در رسیدگی به ترتیب برای ارقام طلایه و استقلال شد. طول مدت گلدهی در اثر تیمارهای شوری، تغییرات اندکی داشت (جدول ۱). کاهش طول دوره روز تا رسیدگی عمدتاً مربوط به کاهش مدت تشکیل

کلریدمتر UK (Jenways PCLM3, UK) در برگ‌های همسن (برگ سوم یا چهارم از بالا) اندازه گیری گردید. محتوی نسبی آب برگ (RWC) و شاخص ناپایداری غشاء (آزمون هدایت الکتریکی بر حسب نشت یونی از سلول بر اساس هدایت الکتریکی که با واحد دسی زیمنس بر متر بیان می‌شود) با استفاده از دیسک‌های برگی (به قطر ۶ میلیمتر) از برگهای فوق اندازه گیری شدند.

در زمان برداشت، ارتفاع بوته و اجزای عملکرد (وزن هزار دانه، تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین) و تعداد شاخه زایا در ۱۰ بوته که به صورت تصادفی انتخاب شده بودند، اندازه گیری شدند. عملکرد و شاخص برداشت نیز در ۴ خط وسط و با حذف بوتهای حاشیه‌ای، اندازه گیری شدند. براساس نسبت میزان عملکرد دانه بر مقدار کل آب مصرفی در هر تیمار، کارآیی مصرف آب برای هر رقم در هر تیمار محاسبه شد. شاخص تحمل به شوری (Chopra and Chopra, 1993) به صورت میانگین عملکرد کل تیمارهای شوری به شاهد محاسبه گردید. میزان روغن دانه با استفاده از دستگاه سوکسله اندازه گیری شد. ضرایب همبستگی پیرسون صفات مختلف گیاهی با عملکرد و شاخص تحمل و سطح اطمینان

جدول ۱- مقایسه مراحل فنولوژیک دو رقم کلزا (طلایه و استقلال) در سطوح مختلف شوری آب آبیاری و خاک طی دو سال (۱۳۷۶-۷۸)

Table 1. Comparison of developmental stages periods of rapeseed cultivars (Talaye and Esteghlal) in salinity

levels of irrigation and soil over 2 years (1997-1999)										
شوری Salinity		تعداد روز تا گلدهی Days to flowering				طول مدت گلدهی Flowering duration				تعداد روز تا رسیدگی Days to maturity
Soil, $E_{c_e}(\text{dS.m}^{-1})$	Water, $E_{c_i}(\text{dS.m}^{-1})$	Talaye	استقلال	Talaye	Esteghlal	استقلال	Talaye	استقلال	Esteghlal	
1.2	0.7	145.5	136.5	14.8	19	188.3	181.3			
4.8	6	144.8	136.3	15.5	18.8	187	179.5			
5.7	8	143.3	134.5	16.3	18.3	183.5	177			
7.2	10	143.8	135.0	16.5	18.5	185.5	179.8			
7.6	12	144.3	135.5	15.3	19	181.8	175.8			
9.6	14	139.7	131.5	15.5	17.3	179.8	166.7			

Means represent of 3 replications over two years

نتایج به صورت میانگین سه تکرار برای دو سال ارائه شده است

نشان داد که اثرات شوری بر عملکرد و شاخص برداشت، به ترتیب در سطح ۰/۰۱ و ۰/۰۱ معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین صفات در دو سال نشان داد که رقم استقلال در مجموع دوسال در همه تیمارها بصورت معنی داری ($P \leq 0.001$) از عملکرد و شاخص برداشت بالاتری برخوردار بود، اگرچه میزان کاهش عملکرد این رقم به ازای افزایش سطح شوری بیشتر بوده است (جدول ۳).

خورجین و پرشدن دانه به ویژه در رقم استقلال است که با نتایج سایر محققان در این زمینه مطابقت دارد (Boem *et al.*, 1994; Francois, 1994) شوری موجب کاهش عملکرد و شاخص برداشت ارقام کلزا در طی دو سال شد. در پایان دو سال بعد از تایید یکنواختی واریانس با استفاده از آزمون بارتلت از تجزیه واریانس مرکب برای بررسی بیشتر استفاده شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب سال در شوری در رقم

جدول ۲ - تجزیه واریانس مرکب صفات عملکرد و شاخص برداشت دو رقم کلزا (استقلال و طلایه) طی دو سال (۱۳۷۶-۷۸)

Table 2. Combined analysis of variance for grain yield and harvest index of two rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye) over two years (1997-99)

S.O.V.	منابع تغییرات	درجه آزادی d.f	میانگین مرباعات	
			عملکرد دانه Grain yield	شاخص برداشت Harvest index
Year (Y)	سال	1	86909***	0.0001 ns
Y × replication	تکرار در سال	4	1403.9 ns	0.005 ***
Salinity (S)	شوری	5	11210.4***	0.005 **
Y × S	سال × شوری	5	2462.5°	0.001 ns
Error	خطا	20	668.9	0.0001
Cultivar (C)	رقم	1	136857***	0.064 ***
C × S	رقم × شوری	5	1676.0**	0.001 ns
Y × C × S	سال × رقم × شوری	5	1262.2 *	0.0001 ns
Error	خطا	24	407.32	0.001
CV (%)	ضریب تغییرات		14.97	12.66

برتیب معنی دار در سطوح احتمال پنج، یک و یک دهم درصد*** و **، *: غیرمعنی دار.

ns: Non significant. *, **, and ***, significant at 5%, 1% and 0.1% probability levels, respectively.

جدول ۳- مقایسه میانگین عملکرد دانه و شاخص برداشت دو رقم کلزا (استقلال و طلایه) در دو سال آزمایش (۱۳۷۶-۷۸)

Table 3. Mean comparison of grain yield and harvest index of rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye) over two years (1997-99)

تیمارهای آزمایشی Treatments	Salinity		عملکرد دانه Grain yield (g.m ⁻²)	شاخص برداشت Harvest index (%)
	Water EC _i (dS.m ⁻¹)	Soil EC _e (dS.m ⁻¹)		
Salinity	0.7	1.2	162.0ab	21.2a
	6	4.8	173.2a	22.1a
	8	5.7	143.1bc	21.7a
	10	7.2	124.8cd	21.5a
	12	7.6	113.8de	19.4a
	14	9.6	91.9e	16.6b
Cultivar	رقم	Esteghlal	استقلال	23.4a
		Talaye	طلایه	17.4b
Year	سال	1997-98	1377-78	20.6a
		1998-99	1378-79	20.3a

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند، براساس آزمون جند دامنه ای دانکن در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی داری ندارند. Means in each column followed by similar letter(s) are not significantly different at 1% probability level, using Duncan's Multiple Range test

در بررسی حاضر، تنش شوری اعمال شده به قدری شدید بود که روی تعداد خورجین نیز تأثیر داشته است. علیرغم کاهش عملکرد، میزان روغن دانه هر دو رقم در اثر شوری تغییرات چندانی نداشت ولی رقم استقلال به صورت معنی داری از روغن بیشتری در دانه نسبت به طلایه برخوردار بود (جدول ۴ و شکل ۱). فرانکوئیس نیز تغییری در میزان روغن و میزان پروتئین در دو رقم دیگر کلزا در شرایط تنش شوری بکار گرفته شده، مشاهده نمود (Francois, 1994).

شوری همچین موجب افزایش معنی دار پایداری غشاء شد (جدول ۵). شاخص پایداری غشاء با میزان نشت یونی از غشاء در نتیجه خسارت ناشی از سمیت یونی بر غشاء و در واقع بر هم خوردن پایداری آن متناسب است. بطور کلی رقم استقلال در همه تیمارها میزان نشت یونی بیشتر و پایداری غشاء کمتری نشان می دهد. محتوی نسبی آب برگ (RWC)، که نشاندهنده تعادل روابط آبی در گیاه می باشد، در گیاهان کلزای تحت تیمار در سطوح بالای شوری کاهش یافت ($P \leq 0.01$)، و رقم استقلال بطور کلی در همه تیمارها از RWC بیشتر و کارآیی نگهداری آب بالاتری برخوردار بوده است (جدول ۵).

بررسی تجمع عنصر معدنی نشان داد که شوری موجب افزایش تجمع کلر و سدیم و کاهش نسبت پتاسیم به سدیم برگ به ازای افزایش تیمار شوری شد و اثرات شوری بر این صفات و نیز اختلاف بین ارقام کلزا معنی دار بود ($P \leq 0.001$)، جدول تجزیه واریانس ارائه نشده است. با افزایش سطح شوری، میزان پتاسیم تغییرات مشخصی را نشان نداد. اثرات متقابل شوری تنها در مورد نسبت پتاسیم به سدیم در برگ معنی دار بوده است ($P \leq 0.001$). گزارشات دیگر (Francois, 1994; Huang and Redmann, 1995) نیز حاکی از تجمع مقدار زیادی سدیم و کلر در اثر شوری است. اعضای خانواده شب بو از جمله کلزا جمع کننده سدیم (Sodium Includer)

شوری موجب کاهش معنی دار ($P \leq 0.01$) ارتفاع بوته، تعداد شاخه زایا، تعداد خورجین در شاخه اصلی و فرعی، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه در گیاهان تحت تیمار شد (جدول ۴). ارقام کلزا نیز دارای اختلاف معنی داری بودند (جدول تجزیه واریانس ارائه نشده است). نتایج نشان داد که رقم استقلال از عملکرد دانه، تعداد شاخه زایا، تعداد خورجین در شاخه اصلی و فرعی و شاخص برداشت بالاتری برخوردار بود و رقم طلایه دارای ارتفاع بوته و تعداد خورجین در شاخه اصلی بیشتری بود. بین دو رقم از نظر تعداد دانه در خورجین اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۴). از نظر واکنش ارقام در شوری های مختلف، اثرات متقابل شوری در رقم برای عملکرد و تعداد خورجین در بوته معنی دار بود (جدول تجزیه واریانس ارائه نشده است).

صفات اندازه گیری شده در شوری های مختلف برای دو رقم کلزا شامل عملکرد دانه، شاخص برداشت، ارتفاع بوته، میزان روغن دانه، وزن هزار دانه، تعداد شاخه زایا، تعداد دانه در خورجین و تعداد خورجین در بوته در شکل یک مورد مقایسه قرار گرفته اند. روند کاهش عملکرد دانه و تعداد خورجین در بوته در اثر شوری در رقم استقلال شدیدتر از طلایه بود. اثر تنفس شوری در تیمارهای اعمال شده بر روی کلیه اجزای عملکرد معنی دار بود. نتایج حاضر مشابه نتایج بدست آمده از یک آزمایش روی دو رقم دیگر کلزا (Francois, 1994) است، با این تفاوت که در آزمایش مذکور به طور کلی شوری بر صفت تعداد دانه در واحد سطح اثر داشته است ولی بر وزن هزار دانه بی تأثیر بوده است. در گیاه کلزا، بطور کلی بین دانه های تشکیل شده و دانه های در حال تشکیل در خورجین های جوان رقابت شدید برای دسترسی به مواد غذایی حاصل از فتوسنتر وجود دارد. در شرایط تنفس های محیطی این رقابت شدیدتر شده و منجر به کاهش تعداد دانه ها و عقیم شدن خورجین ها می شود (Wright et al., 1988).

" تعیین آستانه تحمل به شوری....."

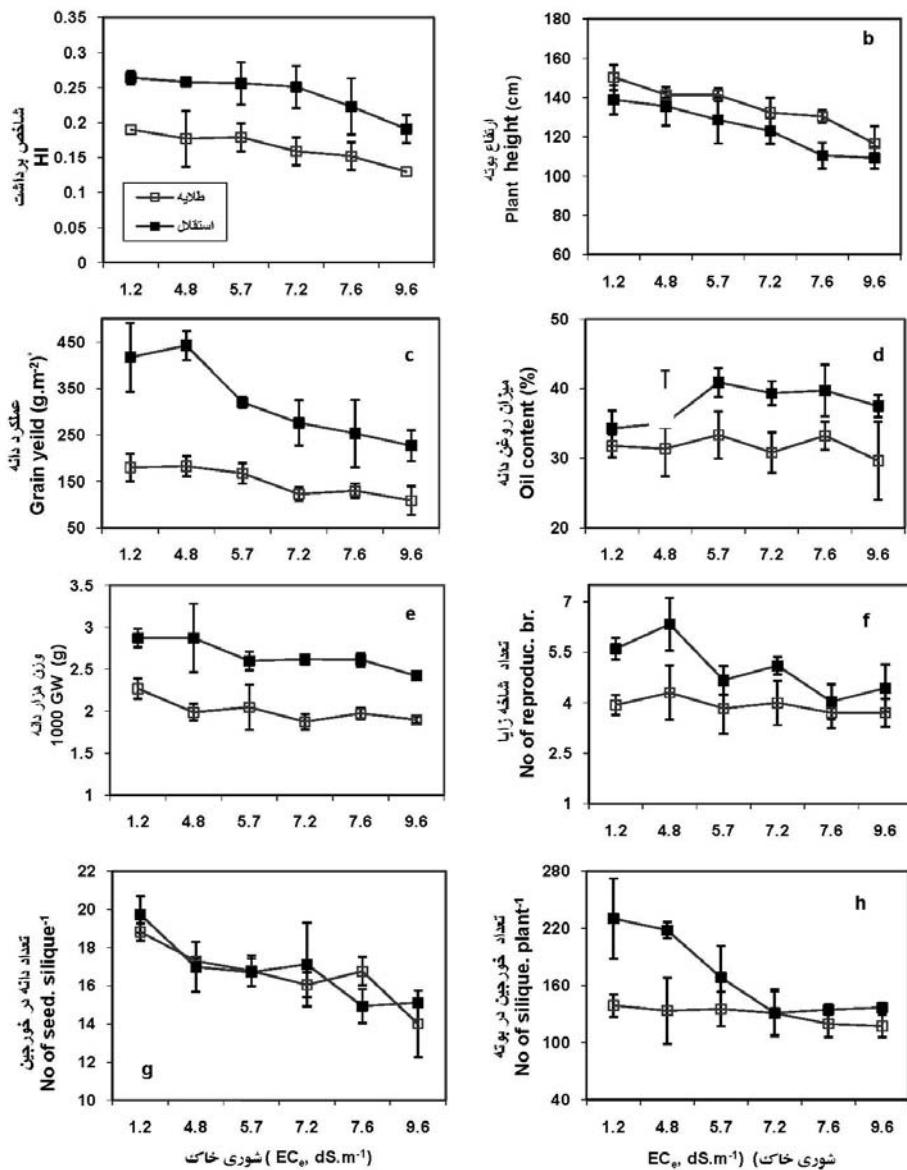
جدول ۴- مقایسه میانگین ارتفاع بوته، اجزای عملکرد و میزان روند دورقم کلزا (استقلال و طلایه) در تیمارهای شوری در سال دوم آزمایش (۱۳۷۷-۷۸)

Table 3. Mean comparison of plant height, grain yield components and oil content of two rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye) in salinity treatments in second year (1998-99).

تیمارهای آزمایشی Treatments	Salinity شوری		میزان روغن Oil content (%)	وزن هزار دانه 1000 KW (g)	دانه در خورجین Grain.Silique ⁻¹	خورجین در شاخه فرعی Silique.Br. ⁻¹	خورجین در شاخه اصلی Silique.Main.Br. ⁻¹
	Water EC _i (dS.m ⁻¹)	Soil EC _e (dS.m ⁻¹)					
شوری Salinity	0.7	1.2	33.0a	2.6a	19.3a	124.7a	55.6a
	6	4.8	33.2a	2.4ab	17.1b	120.9a	53.0ab
	8	5.7	37.1a	2.3bc	16.74b	101.3ab	47.7ab
	10	7.2	35.1a	2.2c	16.6b	87.1b	46.9ab
	12	7.6	36.5a	2.3bc	15.8bc	80.6b	47.1ab
رقم Cultivar	14	9.6	33.6a	2.2c	14.6c	82.9b	44.5c
	Esteghlal	استقلال	37.8a	2.7a	16.8a	125.9a	43.3b
	Talaye	طلایه	31.7a	2.0b	16.6a	73.3b	55.0a

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی‌داری ندارند

Means in each column followed by similar letter(s) are not significantly different at 1% probability level, using Duncan's Multiple Range test

شکل ۱- عملکرد دانه، شاخص برداشت، میزان روغن و اجزای عملکرد دو رقم کلزا (استقلال و طلایه) در شوری های مختلف خاک در دو سال آزمایش (۱۳۷۶-۷۸)

Fig. 1. Grain yield, harvest index, oil content and yield components of two rapeseed cultivars (E: Esteghlal and T: Talaye) in different soil salinity over two years (1997-99)

جذب سدیم و پتاسیم که گزارش شده بود. (He and Cramer, 1992)، مشاهده نشد و از این جهت نتایج حاضر با نتایج (Francois, 1994) همسو و سازگار می باشد. رقم استقلال به صورت معنی داری از تجمع سدیم و کلر و محتوای نسبی آب برگ بیشتری

محسوب می شوند، ولی گزارشات متناقضی از اثر میزان شوری روی میزان پتاسیم وجود دارد (Francois, 1994; Huang and Redmann, 1995) پژوهش حاضر، از آنجایی که با افزایش شوری، میزان پتاسیم، تغییرات اندکی داشته است، خدایت

" تعیین آستانه تحمل به شوری....."

جدول ۵ - مقایسه مقدار میانگین عناصر معدنی برگ، محتوی نسبی آب برگ و ناپایداری غشاء سلول برگ در دو رقم کلزا (استقلال و طلایه) در تیمارهای شوری در سال دوم آزمایش (۱۳۷۸-۷۷)

Table 5. Mean comparison of leaf cell Na, K, Cl, relative water content and membrane instability means of two rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye) over two years (1998-99)

تیمارهای آزمایشی Treatments	Salinity		نسبت پتاسیم به سدیم برگ $K^+ : Na^+$	پتاسیم $mg.kg^{-1}$	کلر Chloride	محتوی نسبی آب برگ RWC (%)	ناپایداری غشاء Membrans instability EC ($dS.m^{-1}$)
	Water $EC_i (dS.m^{-1})$	Soil $EC_e (dS.m^{-1})$					
	0.7	1.2	14.76a	0.319c	4.46a	2.65b	75.4ab
شوری	6	4.8	4.99b	0.891b	4.01ab	4.23a	75.5ab
Salinity	8	5.7	2.72c	1.552a	3.96ab	4.05a	78.0a
	10	7.2	2.63c	1.538a	4.04ab	4.58a	75.6ab
	12	7.6	2.83c	1.528a	4.04ab	4.83a	72.3bc
	14	9.6	2.77c	1.604a	3.97ab	4.50a	69.c
رقم Cultivar	Esteghlal	استقلال	3.49b	1.459a	3.42b	5.04a	78.7a
	Talaye	طلایه	6.74a	0.985b	4.52a	3.24b	68.9b

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means in each column followed by similar letter(s) are not significantly different at 1% probability level, using Duncan's Multiple Range test

معنی دار با سدیم برگ می باشد (جدول ۷). کاهش نسبت $K^+ : Na^+$ در برگ در تیمارهای شوری نسبت به شاهد در هر دو رقم معنی دار بود و بین این نسبت و میزان تحمل نسبی ارقام با شوری ارتباط مثبت و معنی داری ($P \leq 0.05$) دیده شد. همسو با نتایج حاضر، گزارش شده است (Ashraf and Mc Neilly, 1990) که نسبت بالای $K^+ : Na^+$ در اندام هوایی گونه های *B. carinata*, *B. napus* در تحمل به شوری این گونه ها نقش اصلی دارد (Ashraf and Mc Neilly, 1990) (Huang and Redmann, 1995) (Saiyri et al., 1995) نشان می دهد که نسبت $K^+ : Na^+$ یا گزینش $K^+ - Na^+$ نمی تواند یک معیار انتخاب معقول برای تحمل به شوری در گونه های این جنس باشد و همبستگی بین تحمل به شوری و این نسبت وجود ندارد.

با استناد به عملکرد دانه ارقام کلزا در تیمارهای مختلف شوری، معادله خطی ساده تابع عملکرد با شوری ترسیم و نیز بر اساس روش وان گنوختن و هوفمان (Van Genuchten and Hoffman, 1984)، آستانه کاهش عملکرد و شب نمودار پس از آستانه محاسبه گردید که نتایج آن در جدول ۸ ارائه شده است. تغیرات عملکرد دانه به صورت درصد نسبت به شاهد در شوری های مختلف خاک و تابع رگرسیونی خطی ساده و برآراش داده شده برای ۹۹ درصد داده ها

بر خودار بود، از سوی دیگر در این رقم، میزان نشت یونی بر حسب دسی زیمنس بر متر (ناپايداری غشاء) در شاهد و در همه تیمارها از رقم طلايه بيشتر بود. بالا بودن میزان نشت یونی غشاء می تواند ناشی از میزان تجمع سدیم و كلر بالا در این رقم باشد (جدول ۵). بنظر می رسد که بالا بودن میزان تجمع کاتیون ها و آنیون ها با افزایش فشار اسمزی در سلول منجر به افزایش قدرت نگهداری آب گیاه و محتوى نسبی آب برگ در استقلال شده است.

میزان آب مصرفی در کرت شاهد و هر یک از تیمارها (به ترتیب $3712/8$, $3412/8$, 3640 , $3327/3$, $3034/6$, $3027/3$ متر مکعب در هکتار برای شاهد و تیمارهای 6 , 8 , 10 , 12 , 14 دسی زیمنس بر متر آب آبیاری) و کارآبی مصرف آب هریک از ارقام در هر تیمار و برای دو سال محاسبه گردید که نتایج آن در جدول ۶ ارائه شده است. به طور کلی رقم استقلال کارآبی مصرف آب بالایی در کلیه تیمارها داشت، ولی کاهش کارآبی مصرف آب در اثر شوری در این رقم نیز به مراتب بیشتر بوده است (جدول ۶).

بررسی ضرایب همبستگی بین صفات بیانگر وجود همبستگی مثبت و معنی دار میزان تحمل نسبی ارقام به شوری با تعداد شاخه فرعی، تعداد دانه در خورجین و نسبت پتابسیم به سدیم برگ و همبستگی منفی و

جدول ۶- کارآبی مصرف آب دو رقم کلزا (استقلال و طلايه) در تیمارهای مختلف شوری در طی دو سال (۱۳۷۶-۷۸)

Table 6. Comparisons of water use efficiency of rapeseed varieties in different salinity treatments over two years (1998-99)

Treatments	Salinity شوری		Water Use Efficiency ($kg.m^{-3}.ha^{-1}$)		کارآبی مصرف آب طلايه
	Water $EC_i (dS.m^{-1})$	Soil $EC_e (dS.m^{-1})$	استقلال Esteghlal	Talaye	
شوری Salinity	0.7	1.2	1.12	0.48	
	6	4.8	1.21	0.50	
	8	5.7	0.94	0.49	
	10	7.2	0.91	0.40	
	12	7.6	0.76	0.39	
	14	9.6	0.75	0.36	

جدول ۷- مقایسه ضریب همبستگی پیرسون بین میزان تحمل نسبی به شوری و عملکرد دانه با سایر صفات گیاهی در دو رقم کلزا (استقلال و طلایه)

Table 7. The Pierson's correlation index between grain yield and relative salt tolerance with the other plant characteristics in two rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye)

Plant characteristics	صفات گیاهی	عملکرد دانه	تحمل نسبی به شوری
		Grain yield	Relative salt tolerance
Harvest index	شاخص برداشت	0.930***	0.307ns
Plant height	ارتفاع بوته	0.121ns	0.878ns
No. of Branch	تعداد شاخه فرعی	0.814**	0.632**
No. of reproductive branch	تعداد شاخه زایا	0.932***	0.438*
Siliques Plant ⁻¹	تعداد خورجین در بوته	0.896***	0.608ns
Grain.Siliques ⁻¹	تعداد دانه در	0.448***	0.769*
1000 GW	وزن هزار دانه	0.946***	0.213**
Dry matter	ماده خشک گیاهی	0.621*	0.013ns
Leaf RWC	محتوی نسبی آب برگ	0.795***	0.062ns
Membrane instability	نایابی اری غشاء	0.432ns	-0.522ns
Leaf Cl content	میزان کلر برگ	0.392ns	-0.523ns
Leaf Na content	میزان سدیم برگ	-0.048ns	-0.754**
Leaf K content	میزان یاتسیم برگ	-0.519ns	0.389ns
Leaf K ⁺ :Na ⁺	نسبت یاتسیم به سدیم برگ	-0.019ns	0.581*

ns : Non significant

ns: غیر معنی دار

*, ** و ***: برتری معنی دار در سطوح احتمال پنج، یک و یک دهم درصد
*, **, and ***: significant at 5%, 1% and 0.1% probability levels, respectively

کمتری از شوری به نصف رسید (شکل ۲). میزان شاخص تحمل به تنش (Salt Tolerance Index) ، که به صورت نسبت میانگین عملکرد رقم در کلیه تیمارهای شوری به عملکرد در شاهد محاسبه می شود، در رقم طلایه اندکی بر رقم استقلال برتری داشت.

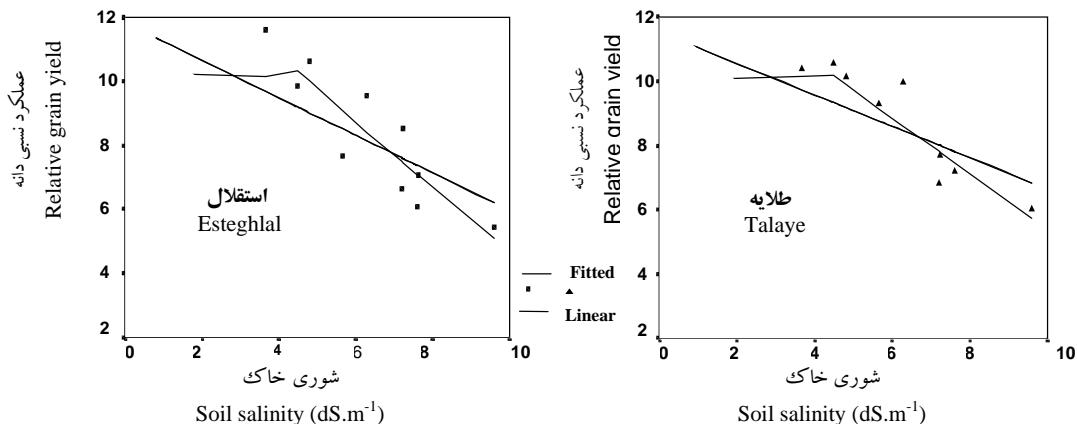
هر دو رقم با داشتن آستانه کاهش عملکرد ۴/۸ دسی زیمنس بر متر در گروه گیاهان نسبتاً متوجه شوری قرار گرفتند. به طور کلی در مورد آستانه تحمل به شوری کلزا گزارشات متناقضی وجود دارد.

در دو رقم در شکل دو نمایش داده شده است. عملکرد حداکثر دانه (Ym) در محاسبات عملکرد ارقام برای شاهد (بدون شوری) در نظر گرفته شده است. آستانه کاهش عملکرد (EC_t) ناشی از شوری در هر دو رقم طلایه و استقلال ۴/۸ دسی زیمنس بر متر شوری خاک و شبک کاهش عملکرد پس از آستانه (b) این ارقام به ترتیب ۸/۸ و ۱۰/۴ درصد به ازای افزایش هر واحد شوری برآورد گردید. شبک کاهش عملکرد به ازای افزایش شوری در رقم استقلال نسبت به رقم طلایه شدیدتر بود، بطوری که عملکرد این رقم در حد

جدول ۸- مقایسه تحمل نسبی دو رقم کلزا (استقلال و طلایه) نسبت به شوری در تولید عملکرد دانه

Table 8. Relative salt tolerance of two rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye) in grain yield production

Rapeseed cultivar	رقم کلزا Relative salt tolerance	میزان تحمل نسبی به شوری Maximum yield, Ym (g.m ⁻²)	عملکرد حداکثر Rate, b	شبک آستانه Threshold, EC _t	تابع خطی ساده عملکرد به شوری Function
استقلال Esteghlal	0.83	416.8	-10.4	4.8	$Y = X - 5.89 + 118.4$
طلایه Talaye	0.87	208.3	-8.8	4.8	$Y = X - 5.65 + 118.4$

شکل ۲- تغییرات عملکرد دانه در تیمارهای شوری خاک، تابع رگرسیونی خطی ساده و برآورد داده‌ها برای دو رقم کلزا (استقلال و طلایه)

Fig. 2. Grain yield variation in soil salinity treatments, simple linear regression function and fitted line for two rapeseed cultivars (Esteghlal and Talaye)

دیگر آستانه تحمل به شوری کلزا را مشابه گندم و برابر ۶ دسی زیمنس بر متر شوری خاک برآورد کرده اند (Adolphe, D. 1980; Shahbazi, 2000)، که با نتایج پژوهش حاضر نزدیک تر می باشد. بنظر می رسد که این تناظرات به دلیل وجود تنوع ژنتیکی بین گونه‌های و درون گونه‌ای *Brassica* و شرایط آزمایشی می باشد.

سپاسگزاری

از همکاری ارزشمند خانم‌ها اشرف روش و زرین تاج محقق دوست در انجام اندازه‌گیری‌های آزمایشگاهی و زحمات بی دریغ آقایان رحیم طبرسا، یحیی ابومردانی و یبدالله ناصری در اعمال تیمارهای آبیاری و عملیات زراعی سپاسگزاری می نماییم.

فرانکوئیس آستانه کاهش عملکرد برای دو گونه مورد بررسی *B. campestris* و *B. napus* را به ترتیب ۱۱ و ۹/۷ دسی زیمنس بر متر شوری خاک و درصد کاهش عملکرد در بالای حد آستانه آنها را به ترتیب حدود ۱۳ و ۱۴/۳ درصد برآورد کرده است، که این درصد کاهش نسبت به گیاهانی که آستانه مشابهی دارند، شدیدتر است (Francois, 1994). در عین حال پژوهشگران دانشگاه یوتا در ایالات متحده آمریکا در سال ۱۹۹۷، آستانه تحمل به شوری کلزا ۲/۵ دسی زیمنس بر متر شوری عصاره اشباع خاک و در شوری‌های ۳/۹، ۶ و ۹/۵ دسی زیمنس بر متر به ترتیب ۱۰، ۲۵ و ۵۰ درصد کاهش عملکرد را برای کلزا گزارش نموده‌اند (Kotuby-Amacher et al., 1997). ولی در بعضی منابع

References

- Adolphe, D. 1980.** Canola rapeseed crop. Agriculture Canada CPS Foods, Ltd. University of Saskatchewan, Canada.
- Ashraf, M. and T. Mc Neilly. 1990.** Responses of four *Brassica* species to sodium chloride. Environ. Exp. Bot. 30: 475-487.

منابع مورد استفاده

- Bande-Hagh, A., M. Toorchi, A. Mohammadi, N. Chaparzadeh, G.H. Salekdeh and H. Kazemnia. 2008.** Growth and osmotic adjustment of canola genotypes in response to salinity. J. Food Agric and Environ, 6(2): 201-208.
- Boem, F. H. G, J. D. Scheiner and R. S. Lavadi. 1994.** Some effects of soil salinity on growth, development and yield of rapeseed (*Brassica napus* L.). J. Agron. Crop Sci. 137: 182-187.
- Chopra N. and N. K. Chopra. 1993.** Tolerance of some sorghum varieties to salt stress in Marwar Tract. Annals of Arid Zones 32(1): 65-66.
- Francois, L. E. 1994.** Growth, seed yield and oil content of canola grown under saline conditions. Agron. J. 86: 233-237.
- He, T. and G. R. Cramer. 1992.** Growth and mineral nutrition of six rapid-cycling *Brassica* species in response to seawater salinity. Plant and Soil 139(2): 285-294.
- Huang, J. and R. E. Redmann. 1995.** Physiological responses of canola and wild mustard to salinity and contrasting calcium supply. J. Plant Nutr, 18(9): 1931-1949.
- Kotuby-Amacher J., R. Koeng and B. Kitchen. 1997.** Salinity and plant tolerance. Electronic Publishing, Utah University Extention.
- Lu, G., X. Wu, B. Chen, G. Gao and K. Xu. 2007.** Evaluation of genetic and epigenetic modification in rapeseed (*Brassica napus*) induced by salt stress. J. Integ. Plant Biol. 49(11): 1599-1607.
- Madan, S., H. S. Nainawatee, S. Jain, P. K. Jain, M. S. Malik and J. B. Chowdhury. 1994.** Leaf position-dependent changes in proline, pyrroline-5-carboxylate reductase activity, and water relations under salt stress in genetically stable salt tolerant somaclones of *Brassica juncea* L. Plant and Soil 163: 151-156.
- Rana, R. S. 1986.** Genetic diversity for salt stress resistance of wheat in India. Rachis, 5(1): 32-36.
- Rameeh, V., A. Rezai and G. Saeidi. 2004.** Study of salinity tolerance in rapeseed. Commun. in Soil Sci. and Plant Anal., 35(19-20): 2849-2866.
- Shahbazi, M. 2000.** Evaluation of the salinity tolerance of rapeseed. Agricultural and Natural Resources Research Center of Golestan, 76/522 (In Persian with English abstract).
- Siadat, H., M. Bybordi, and M. J. Malakouti. 1997.** Salt-affected soils of Iran: A country report. 1997. International symposium on "Sustainable Management of Salt Affected Soils in the Arid Ecosystem". Cairo. Egypt.
- Van Genuchten, M. Th. and G. J. Hoffman. 1984.** Analysis of crop salt tolerance data. P. 258-271, In I. Shainberg. Process and management. Ecological Studies 51, Springer-Verlag.
- Wright, G. C., C. J. Smith and M. R. Woodrooffe. 1988.** The effect of irrigation and nitrogen fertilizer on rapeseed (*Brassica napus* L.) production in south-eastern Australia: I. Growth and seed yield. Irrig. Sci. 9: 1-13.

Determination of salinity tolerance threshold in two rapeseed (*Brassica napus L.*) cultivars

Shahbazi, M.¹, A. R. Kiani² and S. Raeisi³

ABSTRACT

Shahbazi, M., A. R. Kiani and S. Raeisi. 2011. Determination of salinity tolerance threshold in two rapeseed (*Brassica napus L.*) cultivars. *Iranian Journal of Crop Sciences*. 13 (1) 18-31. (In Persian)

Salinity effects on grain yield and some physiological characteristics of two rapeseed (*Brassica napus L.*) cultivars (Esteghlal and Talaye) were studied under saline conditions. Grain yield of cultivars was compared in a semi-controlled tested plots for two years. Six salinity levels were imposed on a silty loam soil using saline irrigation water. Electrical conductivity of irrigation water was 0.7, 6, 8, 10, 12 and 14 dS.m⁻¹. Grain yield, yield components, harvest index (HI), relative water content (RWC), membrane instability (MIS), and leaf K:Na ratio reduced and leaf Na and Cl significantly ($P < 0.01$) increased in salinity treatments. Leaf K concentration showed a slight change with increasing salinity and the uptake antagonism between Na and K was not observed. Grain yield of Esteghlal severely decreased in salinity treatments. Relative salinity tolerance of these cultivars significantly correlated with plant height, branch number, siliques per plant, grain number.silique⁻¹, leaf Na and leaf K:Na ratio. Results of this study revealed the relationship between leaf K:Na ratio, leaf sodium and relative salinity tolerance in these cultivars. Relative grain yield of the cultivars were unaffected by soil salinity 4.8 dS.m⁻¹ (EC_e) in Talaye and Esteghlal. Each unit increase in salinity above the thresholds reduced the grain yield by 8.8% and 10.4% in Talaye and Esteghlal, respectively. Results of this experiment classified these two rapeseed cultivars in the moderately salt tolerant category.

Key words: Grain yield, Leaf K:Na ratio, Rapeseed, Salinity and Injury threshold.

Received: September, 2009 Accepted: April, 2010

1- Assistant Prof., Agricultural Biotechnology Research Institute of Iran, Karaj, Iran (Corresponding author)
(Email: mmshahbazi@yahoo.com)

2- Faculty member, Agricultural and Natural Resources Research Cenetr of Golestan Province, Gorgan, Iran

3- Faculty member, Agriculatural and Natural Resources Research Cenetr of Golestan Province, Gorgan, Iran